

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.** proti žalovaným **1/ V. Ž.**, bývajúcemu v Ž. a **2/ M. Ž.**, bývajúcej v Ž., obom zastúpeným JUDr. V. J., advokátom so sídlom v Ž., **o zaplatenie 1 600 000,- Sk (53 110,27 EUR) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6 C 235/2008, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19. apríla 2011 sp. zn. 5 Co 241/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaných **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina z 24. mája 2010 č. k. 6 C 235/2008-247 v odvolaní napadnutom výroku, ktorým bola žalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 51 751,14 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň vyslovil, že vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, ponecháva rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý a že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo vyhovujúcom výroku, ktorým bola žalobcovi priznaná časť z uplatnených úrokov z omeškania (po späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie istiny, predstavujúcej nedoplatok kúpnej ceny za nehnuteľnosti predané žalobcom žalovaným, zostalo predmetom konania už len príslušenstvo – úroky z omeškania), odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa ako aj s odôvodnením rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie žalovaní. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil,

alebo aby zrušil len rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili odňatím možnosti konať pred súdom, inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označili nedostatočné odôvodnenie odvolacieho rozsudku vyčítajúc odvolaciemu súdu, že sa riadne nevysporiadal s ich odvolacími námietkami týkajúcimi sa nesprávneho posúdenia čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, ktoré bolo posúdené súdom prvého stupňa ako zmena žaloby, a s námietkami o vade žaloby spočívajúcej v jej podpísaní neznámou osobou. Namietali tiež, že možnosť konať pred súdom im bola odňatá aj tým, že im nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k ich odvolaniu.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Dovolací súd síce už v tejto veci rozhodoval a to rozsudkom z 28. júna 2007 sp. zn. 4 Cdo 109/2007, no v tomto rozhodnutí žiaden záväzný právny názor týkajúci sa meritórneho posúdenia veci ani posúdenia otázky existencie či neexistencie vady návrhu nevyslovil. Zaoberal sa len otázkou existencie samotného návrhu konštatujúc, že konanie nepochybne začalo na návrh. Predchádzajúci rozsudok odvolacieho súdu zrušil z dôvodu vady konania spočívajúcej v tom, že odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa aj v časti, v ktorej bolo v rozpore so skutočnosťou. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia nejde ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke

zásadného významu, ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania namietanú žalovanými, ktorá mala spočívať v odňatí ich možnosti konať pred súdom tým, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil a že im nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu.

Odvolací súd v úvodnej časti odôvodnenia svojho rozsudku podrobne zrekapituloval dôvody rozsudku súdu prvého stupňa a v ďalšej časti uviedol, že so skutočnosťami namietanými žalovanými v odvolaní sa vysporiadal už prvostupňový súd, a že sa s jeho skutkovými a právnymi závermi ako aj s ich odôvodnením stotožňuje. Okrem toho sa výslovne zaoberal namietanou vadou návrhu odôvodňujúc správnosť záverov súdu prvého stupňa o jej neexistencii, a poukazujúc na vyjadrenie žalobcu na pojednávaní pred prvostupňovým súdom zaujal stanovisko aj k postupu tohto súdu v súvislosti s písomným podaním žalobcu z 10.3.2005, konštatujúc správnosť jeho vyhodnotenia ako zmeny žaloby v smere jej rozšírenia o ďalšie úroky z omeškania. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky a námietky týkajúce sa jednak procesného postupu

prvostupňového súdu a jednak skutkového a právneho posúdenia veci. Námietky dovolateľov v tomto smere preto neboli dôvodné.

Rovnako nedôvodnou bola aj ich námietka o odňatí možnosti konať pred súdom tým, že im nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 209a ukladá súdu prvého stupňa povinnosť doručiť ostatným účastníkom odvolanie s výzvou na možnosť sa k nemu vyjadriť, neukladá však povinnosť doručiť ostatným účastníkom aj prípadné vyjadrenie k odvolaniu. Napriek absencii takéhoto výslovného zákonného príkazu by nedoručenie vyjadrenia k odvolaniu mohlo byť za určitých okolností porušením princípu „rovnosti zbraní“ v konaní. O takýto prípad by išlo vtedy, ak by vyjadrenie k odvolaniu malo alebo mohlo mať zásadný vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu. V prejednávanej veci takáto situácia nenastala. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu bolo totiž v podstate len konštatovaním správnosti rozsudku súdu prvého stupňa a jeho skutkových a právnych záverov vo vzťahu k odvolacím námietkam. Z odôvodnenia odvolacieho rozsudku nevyplýva, že by odvolací súd k prijatiu jeho záverov viedlo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaných. Naopak je z neho zrejmé, že odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa poukazujúc zároveň na to, že so všetkými v odvolaní namietanými skutočnosťami sa dostatočne vysporiadal už tento súd.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci alebo prípadného výskytu iných väd (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3: 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. septembra 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová